C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2028 /26 Judecătoria Drochia sediul Rîșcani
4-25123327-03-4r-09062026 Judecător I. Rabei

D E C I Z I E
în numele Legii

19 august 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către **Curiș Ludmila** împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 07.10.2025, pronunțată pe cauza contravențională de acuzare a acesteia în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 400307 din 30 iulie 2025, încheiat de agentul constatator al IP Rîșcani Cudelea Grigori în perioada 25.09.2024 - 04.10.2024 Curiș Ludmila în ***** a pretins mijloace bănești prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul PSB care nu i se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării dreptului electoral în cadrul parcursului desfășurării procesului alegerilor pentru funcția de președinte al Republicii Moldova.

Prin decizia din 30 iulie 2025, Curiș Ludmila a fost sancționată în baza art. 47/1 alin. (1) Cod Contravenţional cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

Nefiind deacord cu decizia de sancționare, contravenienta Curiș Ludmila, a înaintat contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 07.10.2025, contestația înaintată de Curiș Ludmila, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 400307 și deciziei agentului constatator din data de 30 iulie 2025, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 27.10.2025 împotriva hotărârii judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 07.10.2025 a fost înaintat recurs, în termen, de către contravenienta Curiș Ludmila, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare.

Recurenta susține că hotărârea instanței de fond este nelegală și neîntemeiată, întrucât vinovăția sa a fost reținută în lipsa unor probe suficiente care să demonstreze că ar fi pretins sau acceptat mijloace bănești în scop electoral. Aceasta invocă încălcarea principiului prezumției de nevinovăție și a dispozițiilor art. 7, art. 8, art. 375 și art. 425 din Codul contravențional, arătând că răspunderea contravențională poate fi angajată doar în baza unor probe administrate în condițiile legii, iar nu pe simple presupuneri.

În susținerea recursului, recurenta arată că instanța de fond a apreciat eronat materialul probator, considerând că simpla calitate de titular al contractului de telefonie mobilă demonstrează utilizarea de către aceasta a numărului de telefon și a aplicației „PSB”. Or, contractul cu operatorul de telefonie identifică doar titularul serviciului, fără a dovedi utilizatorul efectiv al numărului, acesta fiind folosit de fiul său minor, aspect confirmat, în opinia recurentei, de capturile de ecran din aplicațiile Viber și Telegram și de perioada în care acestea au fost utilizate.

Totodată, recurenta susține că instanța a analizat selectiv probele administrate, ignorând înscrisurile și explicațiile care demonstrau că utilizatorul real al telefonului era minorul, precum și faptul că organul constatator a refuzat efectuarea unei expertize tehnico-științifice asupra telefonului, care ar fi putut stabili utilizatorul efectiv al dispozitivului și istoricul accesărilor. De asemenea, aceasta invocă existența unor indicii privind posibila utilizare a numărului de telefon de către alte persoane din anturajul fostului soț, ipoteză pe care instanța nu a examinat-o. Consideră că materialul probator nu dovedește existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, iar existența unui dubiu rezonabil impunea interpretarea acestuia în favoarea sa. În aceste condiții, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Pentru respectarea principiului contradictorialității, la numirea cauzei spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe nu au parvenit.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

De asemenea, hotărârea judecătorească atacată cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind emisă în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Curiș Ludmila împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 400307 din 30.07.2025 și a deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art.

47[1] alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

Colegiul indică că vina contravenientei se probează prin materialele cauzei cercetate și analizate în instanțe de fond, iar fapta prejudiciabilă comisă de către Curiș Ludmila se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice și colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB, prin care se atestă faptul că, pe numărul de telefon cu cartela SIM *****, unde a fost instalată aplicația PSB, înregistrată după contravenienta Curiș Ludmila, a fost accesat prin 14sms privind transferurile bancare în perioada 25.09.2024-04.10.2024 (f.d.23) prin urmare, fiind demonstrată pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului. Consumarea contravenției se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, unde a indicat că, art. 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

În măsura în care contravenția reglementată de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor. Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Curiș Ludmila în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Curiș Ludmila nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul

contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Curiș Ludmila a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal le respinge și ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Curiș Ludmila, astfel prin prisma datelor obținute în rezultatul măsurilor speciale de investigații s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celui din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență subminează procesul democratic al alegerilor din 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că în rezultatul acțiunilor de urmărire penală în cauza penală nr. 2023970322 desfășurată de către Procuratura Anticorupție pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art.181^3, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin.(1) Cod penal, s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai Republicii Moldova de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare

stabilite în baza rezultatelor măsurilor speciale de investigații, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Curiș Ludmila.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul măsurilor speciale de investigații, or, anume în rezultatul acestor măsuri a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, și ținînd cont de metoda digitală de comitere a contravenției, autorul faptei putea să se afle în orice loc, important fiind destinația transferului de bani către persoana concretă cu viza de domiciliu concret, care a și fost identificat ca locul comiterii contravenției.

Privitor la sancțiunea aplicată prin decizia agentului constatator, Colegiul penal consideră că acesata este just individualizată, fiind la limita minimă de 500 u.c. prevăzută de norma contravențională prevăzută de art.47/1 alin. (1) Cod contravențional și nu sunt temeiuri de a o modifica.

Colegiul reține că argumentele recurentei privind pretinsa imposibilitate de a săvârși fapta contravențională nu pot fi reținute ca întemeiate, or acestea reprezintă simple afirmații defensive, nefiind de natură să combată constatările agentului constatator și ansamblul probator administrat în cauză. Faptul aflării recurentei peste hotarele Republicii Moldova în perioada indicată nu exclude prin sine posibilitatea realizării acțiunilor imputate prin intermediul conturilor bancare și al mijloacelor electronice de comunicare, astfel încât susținerile acesteia nu infirmă existența elementelor constitutive ale contravenției reținute.

Totodată, Colegiul constată că instanța de fond a examinat cauza cu respectarea prevederilor legale incidente, oferind apreciere probelor administrate și concluzionând justificat asupra existenței faptei contravenționale și vinovăției recurentei. Indicarea eronată în dispozitivul hotărârii a numelui unei alte persoane constituie o eroare materială ce nu afectează legalitatea și temeinicia soluției adoptate și nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru casarea hotărârii.

De asemenea, Colegiul apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenție beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrară, iar recurenta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să răstoarne constatările agentului constatator sau să demonstreze lipsa faptei contravenționale. În consecință, argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate și nu justifică intervenția instanței de control judiciar asupra hotărârii contestate.

Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Curiș Ludmila declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 07.10.2025 și a o menține fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul declarat de către **Curiș Ludmila** împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 07.10.2025, pronunțată pe cauza contravențională de acuzare în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: